

Noer, de la Cruz og dværgguden

En lille religiøs figur i det stærkt troende Filippinerne - dét er omdrejningspunktet for Michael Noers og Khavn de la Cruz's dokumentarfilm *The Son of God*, som præsenteres under My World IMAGES. Vær med under deres første brainstorm og se dagbogsnotaterne fra de endelige optagelser.

IMAGES og CPH:DOX søsatte med en eksklusiv talentworkshop i november 2009 et eksperiment. 24 håndplukkede filminstruktører - 12 fra Norden og 12 fra Afrika, Mellemøsten og Asien - skulle med afsæt i workshoppen i hold à to påbegynde udviklingen af 12 nye dokumentarfilm, tiltænkt My World IMAGES.

Instruktørerne var før deres ankomst blevet inddelt sådan, at der på hvert hold var én fra Norden og én fra enten Afrika, Mellemøsten eller Asien. De 24 instruktørers opgave var herefter ikke alene at lade sig inspirere af gæstelærere på visit, men også - og især - at finde sammen i de respektive par for at udvikle filmidéer og planlægge fælles film med fælles formsprog. Og som den første gæstelærer på workshoppen Mette-Ann Schepelern sagde til instruktørerne: "I skal ikke forsøge at undgå problemer, men opsøge dem og undersøge dem, for vi er alle forskellige. Målet må derfor være, at I er åbne overfor de kommunikationsproblemer, I møder og accepterer problemerne som kunstneriske udfordringer."

Et af de 12 hold bestod af Michael Noer fra Danmark og Khavn De La Cruz fra Filippinerne. Vi fulgte dem under workshoppen, interviewede dem, mens de var i Danmark og bad dem efterfølgende om at skrive nogle dagbogsnotater.

"I'm from Esbjerg"

Michael Noer og Khavn De La Cruz kommer fra to meget forskellige verdener. Og dog skal det vise sig, at de har noget tilfælles: De er begge rastløse sjæle, hurtige i replikken og i besiddelse af en ublokeret evne til at tænke og især handle. Meget sigende for makkerparret er begge fortalere for at "skyde," frem for at gøre sig unødigt mange tanker om, hvad der skal "skydes." De er så at sige ustyrkelige tilhængere af improvisation. Hverken økonomi eller teknologi holder dem tilbage.

Da de to på talentworkshoppens første dag får en time til at pejle sig ind på hinanden, står det klart, at de ikke indbyrdes har kommunikationsproblemer, som kan betragtes som "kunstneriske udfordringer." Deres samtale, som finder sted i et af Filmskolens lokaler, er lige på, fragmentarisk og fantasifuld. Og viser, at de temperamentsmæssigt er beslægtede.

"I'm from Esbjerg," siger Michael Noer som noget af det første. "I'll show you how I spell Esbjerg," tilføjer han, mens han hurtigt tegner et kort over Danmark og sætter en prik for henholdsvis København og Esbjerg. Herefter opsummerer han på få minutter, hvordan hans barn- og ungdom i provinsbyen tog sig ud. Om ungdomskulturen i Esbjerg: "Alle de unge tog færgen til Harwich, drak sig fulde på overfarten og havde tømmermænd på hjemfarten. Og tog de ikke til England med færgen, tog de på busture til Tyskland med samme formål: At drikke sig fulde og få tømmermænd."

Khavn betragter med milde, forundrede øjne Michael, mens denne fortæller.

“Jeg havde det virkelig sådan, at jeg ikke for nogen pris ville blive i Esbjerg. Jeg ville ikke ende som arbejder på en fabrik. Jeg ville til København, og jeg ville lave film. Derfor søgte jeg ind på Filmskolen, og jeg blev så glad, da jeg blev optaget. Jeg føler mig så hjemme her – i filmmiljøet og i København.”

Folk troede, jeg var skør

Khavn remser i tilsvarende hast en række overskrifter op om sin barn- og ungdom: “Jeg havde ingen ide om, at jeg skulle være filmmand. Jeg ville være sociolog.”

Michael kigger munter på sin makker, som opmuntret fortsætter: “Jeg begyndte at spille musik som barn, lavede mit første band da jeg gik i gymnasiet og begyndte at skrive lyrik, da jeg var startet på universitetet. Og lyrikken greb mig. Jeg begyndte at jonglere med musik, lyrik og film. Og pludselig masser af film. Jeg havde så meget i mig, at jeg snart lavede fire spillefilm om året. Folk troede jeg var skør, men jeg kunne simpelthen ikke lade være.”

Et øjeblik får han et fjernt blik, og så tilføjer han: “De første film lavede jeg på min fars hjemmevideo kamera – uden postproduktion og redigering. Og inspirationen, den fik jeg fra en sort komedie i fjernsynet. Jeg var 20, da jeg sendte min første film til en festival.”

Michael Noer næsten afbryder sin makker, da han tager over: “Jeg var 18, da jeg lavede min første film. Jeg havde også skrevet en masse digte – i mit tilfælde sorte digte om angst og frygt og vrede. Skriverierne var et led i mit forsøg på at finde ud af, hvem jeg var. I Esbjerg kunne man ikke se kunsthøj, og fjernsynet stank, men da jeg en dag så Lars von Triers *The Element of Crime* tænkte jeg fuck! Sådan en film vil jeg også lave. Så jeg købte et billigt kamera og lavede en lille film om en nazitype. Jeg afspillede filmene på fjernsynet og filmede skærmen og redigerede den på den måde. Jeg vidste jo ikke bedre og eksperimenterede bare i al hemmelighed. Det var først, da jeg kom ind på Filmskolen, at jeg opdagede, at andre også havde eksperimenteret. Og det var noget nyt.”

“Min far var der ikke, da jeg var barn, og min mor var sekretær på kommunen, så det var en radikalt anden verden, jeg dermed trådte ind i.”

Khavn fortæller, at hans far er forretningsmand og hans mor lærer. Og at de begge har været der, hele tiden.

“Forstod de hvorfor, du ville være kunstner?” spørger Michael.

“Ja, ja. Og de har støttet mig hele vejen igennem.”

Michael afbryder ham: “Jeg lærte først min far at kende for nogle få år siden. Og han forstår stadig ikke helt, hvad jeg laver. Min mor har støttet mig.”

Khavn tager over, som modtog han en serv fra Michael: “Min far er glad for musik, men han har brugt sit liv på at komme op ad den sociale rangstige. Så han har først og fremmest sikret sig, at vi havde mad på bordet.”

“Har du nogensinde overvejet selvmord,” spørger Michael pludselig.

“Selvmord? Det er næsten et ukendt fænomen i Filippinerne. Folk har for travlt med at få deres liv til at hænge sammen.”

Den ideelle kunstner arbejder!

En stund taler de to om det, at de begge opfatter sig selv som

dovne og dog konstant producerer. Aktuelt har Khavn netop lagt sidste hånd på en rockopera for børn.

“Jeg har lavet operaen på baggrund af gamle filippinske myter. Men hvor mange rockoperaer, jeg kommer til at lave er et godt spørgsmål, for teaterproduktion er tidskrævende. Jeg har lavet film, der er skudt på bare en dag. Og da jeg er doven af natur, er det bedre for mig at lave film end teater.”

“Jeg får dårlig samvittighed, når jeg sidder derhjemme og ikke får produceret noget,” tilføjer Michael.

“Hver dag betyder noget,” messer Khavn.

“Det er derfor, man skal se at komme ud og lave nogle film...,” tilføjer Michael.

“Den ideelle kunstner er en, der konstant arbejder,” bekræfter Khavn og tilføjer: “Overgiver man sig til sin dovenskab, dør tingene. Derfor skal man se at komme i gang.”

“Jeg kender en,” fortæller Michael, “som ikke kunne få lavet sin film, fordi han var bange for, at publikum ikke ville kunne lide den. Da han endelig var blevet færdig, var den faktisk ikke så god, og kombinationen af dét og hans tilbageholdenhed gjorde bare livet endnu sværere for ham. Sådan skal det ikke være, og derfor skal man bare se at komme i gang - og så i øvrigt huske at have det sjovt. For Hitchcock var det at lave film en leg - selv om hans udstyr var stort og tungt. Nu er kameraer lette og billige, så hvad er problemet?”

Tager kvalitet ikke tid? spørger jeg.

Khavn svarer: “Beatles skrev sange på rekordtid. For mig er det sådan, at Gud tager sig af kvaliteten, jeg tager mig af kvantiteten. Hvorfor skulle jeg udskyde noget et år eller to? Det er muligt, at nogle kan tillade sig den luksus, men jeg ville dø, hvis jeg skulle holde mig tilbage.”

Ethvert menneske er unikt

De to begynder at drøfte genrer. Og især ét spørgsmål fanger dem: Distinktionen mellem fiktion og dokumentar.

“Jeg er blevet inviteret til at deltage i en filmfestival i Øst-europa,” fortæller Khavn. “De vil gerne have mig til retrospektivt at vise mine dokumentarfilm, men jeg føler mig ikke specielt som dokumentarist. Jeg mixer punk æstetik, socialrealisme og slum - alle filippinske filminstruktører skal lave mindst en slumfilm. For mig er alle film dokumentariske, for enten er der elementer af fiktion i virkeligheden, eller også er der elementer af virkelighed i fiktionen.”

“Hvis du ser en af mine film, *The Wild Hearts*, så vil du se en roadmovie i form af en dokumentarfilm,” fortæller Michael. “I en roadmovie tager man af sted for at blive klogere, men i min film er der tolv fyre, som tager af sted, og som ikke bliver klogere. Dét er der mange, der ikke kan lide, men for mig er det rigtigere. De tolv bliver ikke klogere overhovedet!”

Khavn lytter intenst og tager igen uopfordret over: “Jeg arbejder forskelligt fra film til film. Jeg forsøger at bringe hver film igennem en ny proces med nye regler. Da de fleste af mine film er low-budget, kan jeg frit forholde mig til indhold og form. Dét er der selvfølgelig også nogle begrænsninger i, men jeg foretrækker at arbejde sådan, for jeg kan lave det, jeg vil, og konstant genopfinde filmene. Jeg kan bryde alle regler og rammer.”

“Jeg kan godt lide stumfilm,” siger Michael pludselig. “Jeg har ikke selv lavet en, men det har du...”

“Ja. Størstedelen af filmpublikummet i Filippinerne er ikke voksne. Og det må man tage højde for, når man laver film i mit hjemland.”

Michael bryder et øjeblikks eftertænkksomhed og siger: “Det er svært at sætte ord på det, man selv laver. Men jeg håber, at folk synes, mine film er energiske og forsøger at komme ind til kernen i de personer, de skildrer - og dét vil ofte sige marginaliserede og mentalt forstyrrede folk. Hvis du laver film om dem, bliver din film let originale. Ethvert menneske er jo unikt.”

“Den freudianske forklaring på min interesse for marginaliserede og tosser er, at min egen bedstefar fik et slagtilfælde og blev handicappet, da jeg var 8. Men hvis ingen andre filmede skuespillere, ville jeg gøre dét i stedet, for i bund og grund er jeg bare interesseret i at lave noget andet, end det alle andre gør.”

To mænd en tanke

Michael Noer og Khavn de la Cruz slår over i en diskussion om, hvilke regler der skal gælde for deres fælles film.

“Jeg vil gerne lave filmen i en del af Filippinerne, hvor jeg ikke tidligere har været. Måske i den sydlige del.”

“Hvor der er varmt?” spørger Michael.

“Der er varmt overalt,” svarer Khavn. “Jeg vil bare gerne lave noget nyt... om det så er animation, horror, porno, musical, sci-fi, dokumentar eller noget apokalyptisk. Budgettet er lavt, så måske skulle vi – som jeg tidligere har gjort – lave en spillefilm på bare en dag.”

“Jeg kan godt lide idéen om at lave en pornofilm i det sydlige Filippinerne,” siger Michael.

Splitsekundet efter har Khavn bragt en ny idé til torvs: “Jeg vil gerne lave noget om handicappede.”

“Jeg kan godt lide regler,” svarer Michael.

“Der er en oversvømmet begravelsesplads nede i de sydlige regnskove. Der er udbredt korruption. Og der er flere forskellige sprog, som jeg ikke forstår,” siger Khavn og tilføjer: “Måske kunne vi også få nogle digte med. Jeg kan godt lide Neruda, når han skriver om natur og skønhed.”

Michael bliver lidt forvirret og tilkendegiver, at han ikke kender Neruda: “Det kan godt være, at Neruda virker for bydreng, men for mig, der kommer fra provinsen, er han nok ikke så interessant...”

“Vi kunne lave nogle af optagelserne i Filippinerne og nogle i Esbjerg. Måske slutscenerne i Esbjerg. Eller en selvstændig kortfilm. Eller en hel spillefilm,” siger Khavn.

Michael ser ud som om, han et øjeblik har svært ved at få brikkerne til at passe sammen, men Khavn fortsætter uanfægtet: “Vi kunne lave en kærlighedshistorie med to skuespillere, en dansk pige og en filippinsk. Deres respektive historier, som vi blander.”

“Det kunne være smukt,” siger Michael. “Hvis vi hver valgte en kvinde, vi kunne spejle os i. En dansk og en filippinsk. De kunne være søstre. Den ene kunne være adopteret. Eller endnu bedre: De kunne være homoseksuelle.”

“Det kunne være to karakterer, som oplever det samme,” tilføjer Khavn. “Du filmer den ene, jeg den anden. Location er det samme, men deres oplevelse er forskellige.”

“Måske kunne de to piger befinde sig ude hos en stamme i junglen,” siger Michael.

Mening i det meningsløse

Idéudviklingen griber om sig. Men ingen af de to lader sig gå på af den udprægede mangel på sammenhæng.

“Jeg får lyst til at lave en liste over ord, der interesserer mig,” siger Khavn pludselig. “Random er et af dem. Lad os skabe mening ud af det meningsløse.”

Michael tygger på ordet og bekræfter, at han også kan lide det.

“Det vigtigste for mig er, at vi ikke har forventninger,” siger Khavn så. “Vi skal bare have materiale nok, så kommer der en film ud af det.”

“Den indstilling kan jeg godt lide,” svarer Michael. “Jeg er bare ikke vant til at lave flere film samtidigt. Jeg kan bedre lide at arbejde med én idé eller film ad gangen. Men det er interessant for mig, at du er vant til at arbejde med flere. Og jeg kan godt lide dit udsagn om, at Gud tager sig af kvaliteten.”

“Måske ender vi med at lave et mesterværk,” svarer Khavn opstemt. “Vores film skal i hvert fald nok finde sit publikum.”

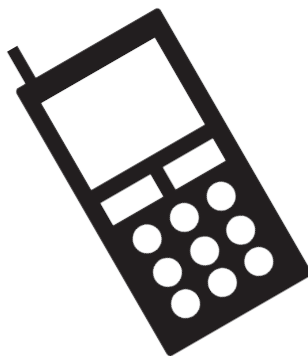
Michael Noer er dansk filminstruktør. Han tog afgangseksamen fra Den Danske Filmskoles dokumentarlinje i 2003 og har siden vundet flere priser for sine produktioner. I Vesterbro gav han kameraet til sine naboer, et kærestepar først i tyverne. Kameraet ruller både ved de fandenivoldske scener af sprød ungdom og i mere sårbare øjeblikke. Overgangen fra uforpligtende rabalderliv til voksen hverdag har også Noers interesse i hans seneste film *Vilde Hjerter*. Her følger vi 12 fynske drengerøve på en fandenivoldsk rejse fra Danmark til Polen. På knallert - med et storforbrug af bajere, betroelser, kys, erklæringer og et hjerte brændt ind i huden - tester de unge mænd deres håb om at venskab og kærlighed ingen grænser har. I 2010 debuterede Noer med sin første spillefilm, *R*, om det barske liv for indsatte i et dansk fængsel.

Khavn de la Cruz er hyberaktiv kunstner inden for en række forskellige genrer. Som filmmager, forfatter og musiker, med base i Quezon på Filippinerne er han ved at sætte et eftertrykkeligt aftryk på filippinsk kultur. Khavn de la Cruz er blevet kaldt ”den digitale revolutions Che Guevarra” og regnes af mange for en af digital films bedst skjulte hemmeligheder. Khavn de la Cruz’ produktionsselskab, *Filmless Film*, blev oprettet som reaktion på *Dogme 95*, hvor målet var at lave feature-film udelukkende med digital teknologi. Som instruktør har han lavet 16 film og mere end 60 kortfilm. Khavn de la Cruz’ parallelle karriere som musiker tager afsæt i gruppen *The Brockas*, hvor han indtager rollen som sanger, sangskriver og pianist. Han har instrueret musikvideoer for en lang række filippinske kunstnere, ligesom han har skrevet og komponeret to rock-operaer. Han karakterer ligeledes filmfestivalen *Mov* og arbejder konstant for promoveringen af den filippinske filmkultur. For yderligere info om Khavn de la Cruz se: <http://khavn.org/>

Et ikke - filmisk dagbogsnotat

af khavn de la cruz

michael noer har været aktivistisk punker
 weng-weng lever
 da weng-weng var spæd, klædte hans mor ham på som Jesus
 jesus som barn, santo nino
 jesus som barn blev weng-weng's drømmerolle
 weng weng som st. nino
 michael elsker dværge
 fandt den perfekte hobbit i et hobbitus
 hans rigtige navn er ali d
 ali d er sælger
 sælger øl
 fra kurve
 men han havde i første omgang svært ved at sælge gud
 så besatte kristus ham
 gjorde ham perfekt
 guds søn er blevet levende
 de, der tror på de sorte nazarenere, tror på guds søn
 guds søn heler de, der ikke kan heles
 guds søns uafhængige filippinske kirke har smækket dørene op
 velsignet være de fattige og de, der er fattige i ånden og ånderne
 det døde hjertes mor forsøger at slå guds søn ihjel
 et dødt hjerte for et dødt hjerte
 guds søn mister sin beklædning
 sin trone
 han er kold
 det hellige bjerg kalder hans uhellige navn
 ethundrede og en kirke er ikke nok
 guds søn beskytter sit gamle slangeskind
 michael bider sig selv med sine smøger
 guds søn heler de, som ikke ønsker at blive helet
 stilhed før storm
 guds søn i sinulog
 santo ninos fest
 alle fester ved hans velsignede næve
 den uundgåelige transfiguration
 syreregn heler alle sår
 amen, siger vi

af Michael Noer

MANILA 30 grader og DV|sp|

6. januar kl. 07:56 ·

Johan: go michael north - go.

6. januar kl. 10:21 ·

Michael Noer: MANILA opdateret 34 grader, pyha, nu det ik sjov længere SON OF GOD filmoptagelse sammen med med-instruktør Khvan De La Cruz we think before we shoot. MANILA 2010 - shooting THE SON OF GOD

9. januar kl. 09:33 ·

Optagelse dag 1

Michael Noer: vi stod op klokken 3 om morgenen for at være der i tide, når solen stod op. det er Black Nazarene en højtidligholdelse af en sort jesus-figur som indeholder alle verdens synder. det bliver rent fysisk fejret ved at 6 millioner mennesker drager til en bydel af Manila og følger statuen ind til Basilikaen vild vild vild og bare vent til du ser hovedpersonen ;)

9. januar kl. 09:58 ·

Michael Noer: og ja 6 fucking millioner

9. januar kl. 09:58 ·

Kasper: Lyder mega fedt. Hvad er det for'n film du laver?

9. januar kl. 12:45 ·

Michael Noer: jeg smider vores hovedperson op om nogle dage, så giver det hele lidt mere mening, vi laver en film om religion og mangel på samme i filippinerne sammen med en filipinsk instruktør der hedder khavn

9. januar kl. 12:54 ·

Kasper: Sejt. Du bør måske vise khavn københavn, tror lige det er ham. Her er vist også lidt mangel på religion...

9. januar kl. 13:11 ·

Black Dark Manila burning me out, first day of shooting finally over, wow was great thanks Khavn

9. januar kl. 21:43

Optagelse dag 2

Michael Noer: kom faktisk til at skrive lidt forkert, 2 millioner på gaden, der bor 6 millioner i det kvarter - ret skal være ret

10. januar kl. 01:39 ·

Karla: arh hvad Michael...et par millioner til eller fra...det er der sgu ik nogen der opdager.

10. januar kl. 10:49 ·

Michael Noer: jo ja, men det sku nødig blive en glidebane

Optagelse dag 3

2' day of shooting is in the bag, real blood some fake tears, and a lot of Manila screaming!

11. januar kl. 08:59 ·

Day offfff shooting, soon time for another massage. Manila is getting under my skin. and day after tomorrow we drive to Magic

Mountain 4 hour from Manila. 3 day of shooting. whuuu

12. januar kl. 09:19 ·

Optagelse dag 4

DAYYY 4 of shooting in the bag, cave travels and almost sudden death!? now back in good old safe Manila with the rest of the crazy 11 million. just got home, going to bed, up again in 6 hours to shoot some more (ja det er meget nemmere pludseligt at skrive posts nar man laver noget)

14. januar kl. 15:23

Anders: hvem prøvede at slå dig ihjel?

14. januar kl. 15:31 ·

Adam: Hvem prøvede ikke at slå dig ihjel?

14. januar kl. 16:16 ·

Julie: Hvem slog du ihjel? You killer you!

14. januar kl. 16:22 ·

Johan: Håber alt går godt på Bali?

14. januar kl. 16:43 ·

Boris: ja du har jo ikke lavet så meget her på det sidste gamle ven! hils the manila people

14. januar kl. 20:54 ·

Rasmus: Husker Manila. Crazy.

14. januar kl. 23:46 ·

Michael Noer: yes nu kører vi kun med EMG taxaer

Optagelse dag 5

ha ha its 9 o'clock in the morning and we just finished a short day 5 of shooting... but this was the most poetic, travelling shots through narrow corridors, long lens and waking up very very small children in selfmade housing. beautiful and a grandmother without any teeth. kys off to Cebo tomorrow ... Final scenes and visit to local prison, hopefully just a visit

15. januar kl. 01:45

YESSSSS sa er de første billeder fra vores optagelser snuppet af nyhederne i Filipinerne enjoy!!!. he he jeg tror vi havde sidste optage dag i dag. pyha, den film her far vist på alle knapper. og nu tager jeg til stranden og tilbage til Cebu, den anden største by efter Manila, for på tirsdag at starte research på en ny film he he he ... gadeborn og gamle mennesker - en meget speciel kombination som en tysk præst har startet her i

byen l lykkelige til og kryds jeres fingre.

17. januar kl. 12:38 ·

Opsamling

Almost finished Shooting THE SON OF GOD - we need to do some VO and cutaway shoots ... soo why not go to the slums of Cebu with a priest and learn the true mening of Rugby - save it in a plastic bottle or bag and just sniff away . New documentary shooting started today its gonna be amazing, You can't go wrong shooting film in the philippines

19. januar kl. 12:14 ·

Frans: Awesome! Jeg fatter ikke helt hvad du snakker om, men det lyder fantastisk!

Walking through dumpsite city outside Cebu the Philippines

20. januar kl. 14:11

Michael Noer: well ofcourse back now, they dont have facebook there :)

20. januar kl. 14:11 ·

Priscilla: back to the cold eh?

20. januar kl. 14:15 ·

Jacob: of course of course....Noer din lille revisionist....

2 days left, then back to sunny Copenhagen ;)

22. januar kl. 18:29 ·

Tehneyat: Lol it's really cold!!

22. januar kl. 18:36 ·

Michael noer: ok mangler bare lige at indspille VO i morgen og starte klip. men optagelserne er altså slut for denne gang

22. januar kl. 18:36 ·

Tehneyat: Fedt!

22. januar kl. 18:39 ·

2 days left, then back to sunny Copenhagen ;) Missing Khavn and all my new friends in the Philippines... I'll be back

30. marts kl. 12:11 ·

